

ΕΤΟΣ ΣΤ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 309

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετήσιας συνδρομῆς προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμὴ νέκι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἱπποκράτους ἀριθ. 5, πρὸς τὴν πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Ἰανουαρίου 1885

Ἡ πρωτοχρονιά ἦλθεν ἀγρία ἐφέτος μὲ ἄνεμον, μὲ ψῦχος, μὲ βροχὴν περισσὴν καὶ μὲ λάσπην ἀνυπόρορον. Ὁ εἰωνὸς εἶνε εὐεξήγητος· ἡ λάσπη μεθ' ἧς ἐγκαινίζεται τὸ νέον ἔτος δηλοῖ ὅτι τὸ 1885 ἤρχιζεν ὑφισταμένης ἀκόμη τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη καὶ τῶν σὺν αὐτῷ κ.κ. Λομβάρδου, Σκουλεῶδου, Δεμάθα καὶ λοιπῆς χορείας. Εὐτυχῶς ὑπάρχουσιν ἐλπίδες ὅτι ὅσον οὕτω θὰ ἐπικρατήσῃ περίοδος καθαριότητος καὶ ὅτι αἱ σκούραι θὰ ἐργασθῶσιν ἐφέτος δραστηρίως.

Μεγάλην εἰδήσιν ἀνήγγειλεν εἰς τὸ πνελλήνιον ὁ Αἰών. Ὁ στρατὸς μας, ὁ ἀποσυντεθειμένος, ὁ παραλυτικός, ὁ ἀκέφαλος, ὁ νεκρόζωος, καλεῖται, λέγει, εἰς γενικὰ γυμνάσια κατὰ τὸν Μάρτιον. Τώρα πῶς θὰ κατορθώσῃ νὰ κινηθῇ, νὰ συναθροισθῇ, νὰ ἐκτελέσῃ τὰ γενικὰ ταῦτα γυμνάσια, αὐτὸς, ἂν' οὗ λείπουν καὶ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῆς ζωῆς; Ὁ γάλλος διοργανωτὴς δὲν ἔχει ἢ ὀλίγας ἐβδομάδας ἂν' οὗ ἦλθε, καὶ βεβαίως δὲν εἶνε πεπρωτισμένος ἄνωθεν μὲ τὸ θεῖον δῶρημα τοῦ ἐμφυσῆν διὰ μιᾶς πνοῆς ψυχὴν εἰς τὰ ἄψυχα. Διὰ τοῦτο ἂν κατορθωθῇ νὰ ἐκτελεσθῶσι, μόνον ἀνάλογον θὰ ἔχουν. τὸ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ιστορίᾳ θαῦμα τοῦ ἁγίου Διονυσίου βαδίσαντος ποτὲ ἐπὶ ἡμέρας ὁλοκλήρους ἐνῶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἦτο κεκομμένη.

Ἡ ἀγγελία αὕτη φέρει πάλιν εἰς τὸ μέσον τὸ ζήτημα τῆς χρησιμότητος τῶν ἐκατοστῶν τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς μετακληθέντων διοργανωτῶν, ὧν οἱ ἐπιφανέστεροι εἶνε οἱ τῆς ναυτικῆς καὶ στρατιωτικῆς ἀποστολῆς κ.κ. Βοσσέρ καὶ Λεζέν. Καὶ ἐφ' ὅσον προβαίνει ὁ καιρὸς καταφαίνεται ἡ ἀνεξαρτήτως τῆς ἀναμφισβητήτου αὐτῶν ἱκανότητος ἐντελὴς ἀχρηστίς, ἐν ᾗ εἶνε ὑπο-

χρεωμένοι νὰ μείνωσιν, ἐφ' ὅσον καὶ ἂν τοὺς κρατήσωμεν. Ἐννοεῖται δὲ πολὺ εὐκόλως τὸ διατί. Περὶ τυράννου τινὸς τῆς ἀρχιότητος ἱστορικός τις διηγεί· καὶ ὅτι μετὰ τῶν διαφόρων νέων μαρτυρίων ἅτινα εἶχεν ἐπινοήσῃ κατελέγετο καὶ τὸ νὰ διατάσῃ νὰ δένουν τοὺς πόδας τῶν περιπιπτόντων εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ καὶ μετὰ τοῦτο ν' ἀφίη αὐτοὺς νὰ περιπατήσωσιν ὅπως δυνηθῶσι. Τοιαύτην τινὰ μέθοδον φαίνεται ὅτι ἐζήτησε νὰ ἐφαρμόσῃ καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐπὶ τῶν οὐδὲν πταισάντων αὐτῷ ἐπισήμων ξένων, δέσας προηγουμένως τὰς χεῖρας αὐτῶν διὰ τῆς μονοετοῦς θητείας, τῶν παραγγελιῶν Κιχλῶν καὶ Καρακασίων, τῆς συσχετίσεως τῆς πολιτικῆς καὶ τῆς δημοκρατίας πρὸς τὴν στρατιωτικὴν καὶ τὴν ναυτικὴν παρασκευὴν τοῦ τόπου καὶ τῆς ὅλως ἀτασθάλου καὶ ἀδιορθώτου αὐτοῦ διοικήσεως, καὶ ἔπειτα παραγγείλας αὐτοῖς νὰ ἐργασθῶσιν. Οὐκυρίως ὅμως πάσχοντες ἐκ τοῦ σκληροῦ τούτου παιγνιδίου δὲν εἶνε οἱ ὑφιστάμενοι αὐτό, ἀλλ' ἡ Ἑλλάς ἥτις πληρόνει τὰ δι' αὐτὸ ἐξοδα.

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναμνήσεως τῶν ναυτικῶν παρασκευῶν: Μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τοῦ βασιλείου τῶν πτηνῶν κατέφυγον εἰς τοὺς ποταμούς. Καὶ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ προαγγελθέν, ναυπηγηθέν, διαδοθέν, βαπτισθέν καὶ μυρωθὲν νέον πλοῖον, ὁ Ἀλφειός. Ἀλλὰ πῶς ἦλθε! Κατερρυπωμένον, κλυδωνιζόμενον, ἐλαεινόν, θαλασσοπνιγμένον, οἰκτρότατον, κατασκευῆς δὲ τόσῃ ἀτέχνου καὶ κωμικῆς ὥστε νὰ εἶνε πανταχόθεν παντὶ ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον. Ἀκριβῶς δὲ τὴν ἐπαύριον ἀνηγγέλλετο ἐπισήμως καὶ πομπωδῶς διὰ τῶν ὑπουργικῶν ἐφημερίδων ὅτι ὁ ναύαρχος Λεζέν κατήρχετο εἰς Πειραιᾶ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ὁρμούντων καὶ ἐξ Ἀγγλίας ἄρτι ἀφίχθέντων πλοίων. Ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὅμως ταύτῃ τὸν κ. Λεζέν κατατληλότερον ἠδύνετο νὰ ἀντικαταστήσῃ τμηματάρχης τις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν ἢ ναυπηγὸς στελλόμενος ὅπως διαπραγματευθῇ τὴν πώλησιν αὐτῶν ὡς ξυλικῆς πρὸς τοὺς ἐμπόρους Πειραιῶς.

Χαρακτηριστικώτατον τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως, ἐν ἣ διατελοῦμεν, καὶ τὸ ξύλον, ὅπερ ἔφαγεν ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἀγγλίας κ. Νίκολσον. Ἡ ἐθνικὴ φιλοτιμία ἱκανοποιήθη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν καὶ ἡ υπερηφάνεια τοῦ τόπου ἐξεδικήθη μεγαλοπρεπῶς. Αἱ ἐφημερίδες ὀνήγγειλαν ὅτι ἡ σκηνὴ προήλθεν ἐξ ἔριδος διὰ τὴν διαδοχὴν τοῦ κ. Νίκολσον ἐκ τοῦ παρὰ τὸν Λυκαβητὸν δάσους. Ἀλλὰ τὸ πιθανότερον φαίνεται ὅτι κυρία ἀφορμὴ τοῦ συμβάντος ἦτο ἡ διαφωνία, ἣν ἔσχεν ὁ γενναῖος χωρεφύλαξ πρὸς τὸν ἄγγλον διπλωμάτην περὶ οἰκονομικῶν τιμῶν ζητημάτων, προσελθούσα ἐκ τῶν γνωστῶν καὶ τόσῃ προσβαλλουσῶν τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ τόπου ἐκθέσεων τοῦ δευτέρου περὶ τῆς παρ' ἡμῖν οἰκονομικῆς κρίσεως.

X

Δὲν ἵπάρχει ἀμφιβολία ὅτι μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς πεισθεὶς ὁ ἄγγλος ἐπιτετραμμένος ὅχι μόνον θέλει σπεύσει νὰ διαψεύσῃ καὶ νὰ ναιρέσῃ αὐτάς, ἀλλὰ καὶ νέας θέλει ἀποστείλῃ πρὸς τὴν κυβέρνησιν τοῦ διαφωτιστάς αὐτὴν ὡς πρὸς τὴν καλλίστην κατάστασιν τῆς τάξεως καὶ τὴν ἐξαιρετὸν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἥτις βασιλεύει ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν. Καθ' ὅς δ' ἔχομεν πληροφορίας ὅτι εἰς δὴν θὰ ὀφείλεται τὸ εὐχέρστον τοῦτο ἀποτελεσματικὸν φιλόπατρις στρατιωτικῆς παρασημοφορεῖται προσεχῶς.

X

Τὸ νέον ἔτος ἀπεκάλυψεν ἡμῖν καὶ μίαν ἀγνωστομένην τέως φιλανθρωπικὴν ἐξοχότητα, τὸν πρῶτον πρέσβυν ἐν Μαδρίτῃ καὶ βουλευτὴν κ. Στέφανον Σκουλούδη. Καθ' ὅσον ἐνθυμούμεθα πρῶτην ἤδη φορὰν ἀναφέρεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὡς δωρητοῦ καὶ ἐκτελεστοῦ ἀγαθοεργοῦ τινος πράξεως. Αἱ ἐφημερίδες ἀνήγγειλαν ὅτι ἐπὶ τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους ἀπέστειλεν εἰς τοὺς ἐν Σύρῳ φυλακισμένους ἱκανὰς ἐνδυμασίας καὶ τραπεζάς. Καθ' ὅς ὅμως ἡμεῖς μανθάνομεν καὶ ἄτινα μεγάλως υπερτιμῶσι τὴν ἀξίαν τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Σκουλούδη, ὁ γενναῖος καὶ φιλάνθρωπος ἀνὴρ εἶχε προορίσει ταῦτα διὰ τοὺς ἐν Σύρῳ μετόχους τῆς Κωπαΐδος, κατὰ λάθος δὲ ἀπεστάλησαν εἰς τὰς φυλακάς.

X

Ἐκ τῶν μᾶλλον ἀξιοπαρατηρήτων ἐταιριῶν πρὸς συλλογὴν μποναμάδων κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πρωτοχρονίᾳς ἦσαν οἱ ἀνάπτοντες τοὺς φανούς τοῦ φωταερίου καὶ οἱ ὁδοκαθαρισταί. Βουτηγμένοι μὲν τῶν γονάτων οἱ δεύτεροι εἰς τὴν λάσπην περιττοῦ ἀνὰ τὰς οἰκίας φύλλον χάρτου ἐνῶ ἀνεγράφετο ὅτι ἔκ α μ α ν γ υ α λ ῖ τ ο ὺ ς δ ρ ὁ μ ο υ ς γ ῶ λ ᾱ ν ᾱ περπατῇ ὁ κόσμος. Οἱ δὲ ἄλλοι ἐξηκολούθουν καὶ τὴν νύκτα κρούοντες τὰς θύρας καὶ ζητοῦντες χρήματα, ἐνῶ βαθὺ σκότος ἐδοκίλευεν ἔξω, πρὸς ἐπιτεδαίωσιν τῶν ἐν τῇ ποιήματι τῶν ἰσχυρισμῶν περὶ τῶν κόπων, οὗς καταβάλλουν διὰ νάναπτουν τὰ φῶτα. Κατ' ἀναλογίαν πρὸς ταῦτα ἐλπίζομεν κατὰ τὸ προσεχές ἔτος νὰ ἴδωμεν καὶ τὸν κ. Καζάζην ζητοῦντα τὴν συνδρομὴν τοῦ κοινοῦ διὰ τὰς ὑπηρεσίας, ὅς προσήνεγκεν εἰς τὴν γλῶσσάν διὰ τῶν μεταφράσεων τοῦ κ. Σκουλούδη, καὶ τὸν κ. Ἐλευθερίου ἀξιοῦντα νὰ ἐνεργήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας ἔρανος ἐκ μετῶν τῶν πολιτῶν, δι' ὅς χάριν τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν καὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, τάξεως προσπαθείας.

X

Σπουδαιοτάτη καὶ θλιβερά εἰδησις ἀγγέλλεται ἐξ Ἀγυαῖς ὅτι

χοῖροι τῆς ἐπικρίσεως ἐκείνης προσεβλήθησαν ἐξ ἐπιζωστίας. Πολυάριθμα συλλυπητήρια ἀπεστάλησαν εἰς τὸν βουλευτὴν Ἀγυαῖς κ. Στεφανίδην διὰ τὸ δυστύχημα τοῦτο.

Ἡ ἄρσις

Ἀνήμερα τοῦ ἁγίου Βασιλείου μὲ τὴν πρωτοχρονίαν ὁ πρωθυπουργὸς ἐφύλαξε νὰ δημοσιεύσῃ τὸ διάταγμα τῆς ἄρσεως, ὡς μποναμάς πρὸς τὸ ἔθνος κατὰ τὰς ὑπουργικὰς ἐφημερίδας. Καὶ τὸ μέγα παιδίον, ὅπερ καλεῖται ἔθνος, ἀπεδέχθη εὐγνωμόνως τὸ δῶρον. Ἀλλὰ δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἰδῇ ὅτι τοῦτο ἐξελέγχθη μεταξὺ τῶν μᾶλλον εὐθραύστων καὶ ἐφημέρων ἀθυρμάτων, ἅτινα παρατάσσουσιν τὰ ἐμπορικὰ κατὰ τὸς ἡμέρας ταύτας.

Ἡ ἄρσις τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας, ὁ μέγας αὐτὸς μποναμάς ὅπως τὸν ἀπεκάλεσαν τὰ κυβερνητικὰ φύλλα, ἔσχεν ἀμέσως τὴν συνεπείας του. Ἀφροῦ ἡ Τράπεζα ἀγέρωχος ὡς δανειστής δίδει μόνον ἰταλικά τάλληρα, ἐφρόντισαν οἱ κιδηλοποιοὶ νὰ δώσωσιν εἰς τὴν κυκλοφορίαν πολλὰ κιδηλοφράγκα, ὡν μέρος ἀνεκχλύφη εἰς τὴν Τριφυλίαν. Ἡ περιδότης λοιπὸν ἄρσις χρησιμεύει μόνον διὰ νὰ προστεθῇ ἐν ἐδάφειον εἰς τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιθανάτου ὑπουργοῦ. «Ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος;»

Εἶνε ὅμως πολὺ ἀμφίβολον ἂν ὁ μποναμάς ἔγινε πρὸς ὅλον τὸ ἔθνος ἢ πρὸς μίαν μόνον τάξιν αὐτοῦ πρὸς ἣν ἰδιαιτέρως συμπαθεῖ ἀνέκαθεν ὁ πρωθυπουργός. Τὸ ἐφ' ἡμῖν μανθάνομεν ὅτι οἱ σαρὰ φ η δ ε ς ἐτοιμάζουσιν εὐχαριστήριον ἀνθοφορὴν πρὸς τὴν κυβέρνησιν διὰ τὰ ἀγαθὰ, ἅτινα ἐπεφύλαξεν αὐτοῖς διὰ τοῦ δώρου τῆς.

Τινὰ τῶν ἀγαθῶν, ἅτινα θὰ ἐπέλθουν μετὰ τὴν ἄρσιν.

Θὰ ἀποκτήσουν περισσότερα ἀκόμη δικαιώματα ἐπὶ τῶν θηλυκῶν οἱ ἄρσενικοί.

Θὰ μεγαλυνθῇ περισσότερο ἡ ἀξία τοῦ Ἀρσενικοῦ.

Θὰ ἐορτάσουν τὴν εἰσχωγὴν αὐτῆς ὅλας αἱ κυρίαί αἱ φέρουσιν τὸ ὄνομα Ἀρσενόη.

Θὰ γίνεταί περισσότερος λόγος περὶ τοῦ ἡμερολογίου τοῦ κ. Ἀρσένου.

Θὰ ἐπιτρέπωνται τὰ ἄρσενικα, κλπ. κλπ.

Ἐκ τοῦ φίλου μας Φανόου τῆς Σύρου
1884—1885.

«Τὴν νύκτα ταύτην θέλομεν κοιμηθῇ ὕπνῳ ἔχοντα σχέσιν πρὸς δύο ἔτη, διότι ἐν τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἐκπνέει τὸ 1884 καὶ γεννᾶται τὸ 1885. Τὴν πρῶτην τῆς αὔριον ἐξυπνοῦντες θὰ λέγωμεν τὸ χθὲς πέρσι καὶ τὸ σήμερον ἐφέτος.

Ἐν τούτοις ἂς εὐχηθῶμεν ὅπως τὸ 1885 εἶνε ἔτος γόνιμον ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, καὶ δυνηθῶμεν γὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ ἐγωϊστικὸν ΕΓΩ, καὶ συσσωματούμενοι ὀπισθεν τοῦ προοδευτικοῦ, τοῦ ὑψηλοῦ, τοῦ πάντῃ δυναμένου νὰ κατορθώσῃ ΗΜΕΙΣ, ἵνα διὰ τοῦ ΗΜΕΙΣ καὶ διὰ τῶν ἰδίων μέσων ἀνυψώσωμεν καὶ τὴν προσφιλῆ μας Ἐρμιόπολιν καὶ τὴν ὅλην ΠΑΤΡΙΔΑ.»